

MOS TEACĂ

JURNAL ȚIVIL ȘI CAZON

Fondat de ANTON BACALBANA

ABONAMENT:
10 L. 1 R. 1 UN. AN

Sub direcțiunea unui comitet

ADMINISTRAȚIA,
STRADA CLEMENȚII, 3

Reîntorcerea emigranților

IN AUSTRIA

IN ROMANIA

EXAMENUL SOLDATILOR BACALAUREAȚI

După șase luni de prostie de milite, soldații bacalaureați s'au prezentat scurt înaintea comisiunii, care trebuia să decidă cine merită și cine nu merită să îmbrace sacoul țivil de ofțer în rezervă. Demni urmași ai eroilor de la Plevna, tinerii noștri soldați „cu d'iaia” au dovedit un curaj mai presus de ori-ce așteptare în răspunsurile lor și au mai dovedit că le-a fost de ajuns șase luni de milite pentru - ca... să rămână ce-au fost: adică niște simpli țivili, fără decuplă și fără servicii interioare.

Noi ceștia de la Moș Teacă, băieți imparțiali, cari nu avem nimic de împărțit nici cu armata nici cu bacalaureații, ne facem o datorie felițându-l atît pe cea d'intîi cit și pe cel din urmă: pe cea d'intîi pentru că a scăpat de cel din urmă, și pe acestuia pentru-că a scăpat de cea d'intîi.

Asupra examenului în sine nu prea avem multe de spus. Ceea-ce putem afirma cu siguranță e că membrii comisiunii au rămas pe deplin mulțumiți de răspunsurile candidaților la țivile. Așa, ni se spune că niște simplii ingineri, avocați, profesori, preoți, mateloi, țărani, țărane au răspuns cu multă pricepere la următoarele chestiuni și probleme:

- 1) întoarcearea capului la stînga și la dreapta;
- 2) ridicarea piciorului drept în sus;
- 3) aplicarea corpului înainte și înapoi;
- 4) „stînga împrejnr
Etc., etc.

Examenul soldaților bacalaureați, pe lîngă părțile sale bune cunoscute mai sus, a avut și o parte rea. Intr'adevăr, în lista publicată de gazete a bacalaureaților reușiți la examen, vedem și pe d. Popesculion, cărnă partizană de la Asociație îl mai zic, în semn de admirație, și Spion. Reușita lui Pion însemnează reînvierea campaniei contra lui Brăila și reluarea lui Mihai Viteazul. Ne pare rău că o nor. Comisiune examinatoare nu a propus amicului Pion o reangajare

de 5 ani. Că și făcea de sergent-major!...

Și apoi, pe vremurile astea de opoziție, mai știți... poate primea băiatu'...

R. A. S.

Femeia și sportul

O revistă franțuzească a întreprins o anchetă asupra părerilor diferiților scriitori de ambe sexe cu privire la sportul cel mai nimerit pentru purtătoarele de fuste și de coadă.

Care e sportul cel mai nimerit pentru reprezentantele frumuseții sex?, — aceasta este întrebarea ce se pune. Răspunsurile sunt foarte diferite și e natural să fie așa, de oare ce fie-care națiune, dacă nu chiar fie care individ, vede chestiunea în alt-fel. Așa că fără a mai avea nevoie să citim părerile înregistrate în acea revistă, putem prezenta că franțușii sunt pentru sporturile cele mai... cum să zic... mai decoțate, pe cînd adoratorii salvarilor lui Mahomet nu ar tolera frumoseilor cadine nici măcar nevinovatul sport al ochidelor cu niscă-va ofțeri de cavalerie, sport care, în treacă-t fie zis, se practică la noi pe o scară foarte întinsă. E drept însă că la noi armata e și mai bine văzută (de circioane de cit în Turcia).

Toate ca toate, dar suntem siguri că revistă franțuzească cu pricina nu a putut să nu a voit să înregistreze și părerea unui Român de-ai noștri, fie el de orice sex, asupra chestiunii sportului femeilor, chestiune atît de arzătoare în aceste momente cînd Extrem-Orient e în flacă și cînd Regele Serbiei se însoară de dragul leii cu madam Draga Maschin.

Ceea ce nu a făcut revistă franțuzească o face colaboratoarea Universului, doamna sa domnișoara Zina, a cărei competență în materie feminină a întrecut și pe aceea a baroanelor de Suttner.

Madam (ori mă'm'z-le?) Zina a făcut apel la cititoarele sale să și spună și ele părerea asupra faptului dacă este sau nu permis nevestelor și feteilor noastre să facă sport și ce fel de sport să facă.

Vom dovedi mai jos cum grație mada'm Zinei, o chestie țur sportivă a devenit cu totul... sportivă.

Cel iată ce scrie una din cititoarele «Croniclei feminine» din Universul:

«Femeia nu câștigă nimic prin sport. Cel mai potrivit exercițiu sportiv pen-

tru dînsa e a se exercita cu sportul acului pe hîmulele copiilor și, în caz do nu-l are, pe hainele bărbatului».

Va să zică: sportul acului pe haine. Cititoarea cu pricina, al cărui nume an l darem ca să nu virim zămbe în tr'un menaj fericit poate, adaugă, ca să fie mai înțeleasă.

«Acele exerciții (cu acul pe haine. N. R.) pentru femei din punctul debilitații lor (mai ales la cele ce nasc copii) numai salutar nu pot fi; din contra nimic nu e mai caraghios de cit a privi din spate o femeie făcînd sport pe bîcîndă».

Să ne înțelegem: dacă e caraghios a privi din spate o femeie pe bicicletă, ce vină are sportul? Și apoi cine te pune pe d-ta s'o privești din spate? Adică de ce n'ai privi-o alt-fel?

Părerea cititoarei s'eternită ast-fel: «Trebuie sportul se cuvin femeii: Gospodăria, Copiul și Biserica».

Iată unde e partea sportivă, ca să zic așa. Cum puteți califica pe niște femei cari fac copii spunînd că fac sport și cari—atragerăm atenția celor în drept—transformă biserica într'un local de sport, cum ar fi hipodromul de la Ba-neasa sau velodromul cîșetărilor Dobricănu?

Jacquet.

CHILIPIRI

Ori-ce s'ar zice, cea mai frumoasă și mai interesantă rubrică a Universului este și rămîne „Mica publicitate”. Nici hăpurile de catramină, nici articolele de fond, nici anunțurile d-rului Thörn nu sînt atît de captivante și de umoristice ca menționata rubrică.

Iată o mostă, pe care o găsim la „Mica publicitate”:

«10 Cosciug metal, frumos lucrate și ornamentate, se vind de ocaziune cu 120 lei bucată în loc de 300, costul fabriciei străindute. Adresa: Marly Seltner. Magazinul Mode, strada Unirei 32.— Craiova.»

Așa chilipiri nici la hală nu găsești!

Profitați de ocazie, domnilor, și dați ortn popii cit mai e timp, căci se vind cîșcule și nu mai găsiți la alt magazin de mode așa chilipiri».

D. general Manu și „Moș Teacă“

În numărul trecut al ziarului nostru, fotografia special a lui „Moș Teacă“ a dat poza lui don ghinărar Manu, în momentul când acesta proferă o groaznică amenințare la adresa juninștilor.

Credeam că don ghinărar o să ceară pentru noi cinci ani de Tîrgșor pentru insulta supriorului; ne mai temeam că o să se prezinte la redacție ca să ne vire în frigare pe toți.

Dar, o minune! Departe de a ne desființa de pe fața pămîntului, don ghinărar Manu ne-a arătat, cu această ocazie, o dovadă de simpatie, care a făcut să ne crească inima și tirajul de bucurie.

Iată cum s'a întimplat. Eminentul vinzător de zăre Bărbulescu trecea prin dreptul cofetăriei Capșa cu ghiozdanu-l de gazete, printre cărți *Moș Teacă* ocupa locul de onoare. Mesele din fața cofetăriei erau ticsite.

De o dată un domn strigă:

— Ei, băete! Uite domnu de la masa aceea vrea să cumpere pe *Moș Teacă*.

Eminentul Bărbulescu, cu cugețul curat, fără a bănui nici-un machiavelic, se postă în fața d-lui de a masă și-l prezintă un număr din *Moș Teacă*.

Domnul se uită la ilustrația din prima pagină, apoi intrcă pe eminent:

- Știi tu cine-îl ăsta?
- Don general Manu.
- Da pe mine mă cunoști?
- Pardon, n'am onoarea,
- Ia uită-te bine la mine.
- M'am uitat.
- Ia uită-te și la ăla din gazetă.
- M'am uitat.
- Ei?
- Cam seamănă cu d-v., îngrăd

hietul Bărbulescu care o sfedise, constatînd identitatea ilustrației noastre cu domnul de la masa, care nu era altul de cit d. general Mann.

Dar care nu fu mirarea lui, cînd văzu pe d. general Manu că-l zîmbește grație și-l întinde o bănuț.

Bărbulescu salută civileste, generalul îi răspunde militărește și scena

se sfîrșe în mijlocul veseliei celor de la mesele vecine care observaseră totul.

Mărturisim că pentru noi acul săvîrșit de don ghinărar Manu prețuște mai mult de cit ori-ce fuziune din lume. De aceea declarăm că, cu începere de la numărul viitor, vom întreprinde o riguroasă campanie politică în favoarea d-lui general Manu, în ciuda acelor care au reformut pe acest valoros bărbat din guvern, ca pe un simplu frontavoiu senamorisit, ce nu mai cunoaște nici serviciul interior.

Fuzionăm bucnorși cu don ghinărar Manu pentru a readuce deciplina în partidul conservator și a reda bravului ghinărar șefia necontestată asupra lui Ghiță intențentul de la club.

DOUĂ CULMI

Calmea norocului: Să-ți găsești... beleaua.

Calmea unui sgîrcit: Să nu-ți dea... bună ziua.

Tunderea gardiștilor din Galați

Primul prefect de poliție din Galați, d-nu Nicu Vlaicu I, a făcut o nouă reformă în poliția orașului al cărui „ochi uvegheor“ este, cum spunea acum cîtva timp *Oriental* din Galați.

Prefectul No. 1 a dat ordin să se tundă cu No. o toți gardiștii săi. Această mîreață reformă este viu comentată în toate cercurile din Galați. Unii o aprobă, alții o combat.

De oare-ce nu știm dacă există și o a treia categorie care votează pentru-contră, ne vom ocupa numai de cele două arătate.

Cei care susțin măsura primului prefect de poliție raponează ast-fel:

1) Era necesar ca gardiștii să fie tunși la piele, pentru că, în deșele lor conficte cu harpăgoșii deliquenți din oraș, aceștia s'au profit de abondența pozoabel capilare a gardiștilor, spre a ultraga în ei forța publică.

2) Pe timp de vară, un păr prea la nebunul din amor, devine o adevărată vâlsie plină cu rău-făcători și, mai ales, rău-mînditori. O, n'au gardiștii destule pe capul lor, să mai abă și asta? În loc să alege după pungăși, să-și piarlă vrema să prindă alte dihlănți?

Infamă opoziție obiectează însă următoarele:

Primul prefect a dat dovezi de un scandalos egoism. El ce poartă o barbă pe care ar invidia o chiar Mitropolitul Ungro Vlahiei, trebuia să fie mai indulgent cu subalternii săi îngăduie mărul din cap.

2. Mașina No. 0 va face să scadă nu numai părul gardiștilor, ci și prestigiul lor față de sexul frumos. În adevăr, care doică gălăneacă va mai putea privi cu tandreșă un chipiș așezat peste o adevărată bilă de bileard? Care bucătăreasă sentimentală și va mai oferi ioima ei și chioftelele marinate ale stăpînului acestor Samsoni moderni, pe cari d. Nicu Vlaicu, ca o perfidă Dalila, le-a tăiat puterea, le-a devastat bretonul său cărarea la o parte?

În ceea ce ne privește pe noi, aplaudăm din toată inima marea reformă a primului prefect Ba, încă, gloria d-sale va fi și mai mare, dacă va impune sergenților de stradă să-și radă și mustățile sau să lase coade chinezicești pe spate. Fie sigur atunci amicului nostru, d. Nicu Vlaicu, că celebritatea lui Alcibiade, care a tăiat numai coada unui cîine, va fi nimic în comparație cu a d-sale.

PERPETUAREA SPEȚEI...

Perpetuarea speței, în bune condițiuni a fost și este grija de căpetenie a întregii omenii.

Nu mai departe, la noi, acum de curînd, ministrul de război a făcut o adresă, pare-mi-se, prefecturei județului Mehedinți, spunînd că în acel județ au fost aninși foarte mulți tineri cu ocazia recensămîntului, atribuind cauza împrejurărilor că se permite căsătorirea tinerilor prea de mici, 18—20 ani.

Logic. Descendenții es piperaiciți, cum es și cînd așuî nascuți din părinți prea îngrătași în vîrstă. În cazul ultm leacul s'a paze. Ministrul de război să fie pe pace de acum încolo, că nu va mai avea de constatat prea multe amînări de tineri ca nedesvoltași pentru serviciul militar.

Orî-cine dorește să nu 'l vadă descendenții piperniciți să se adreseze la Ferma Slobozia-Galbenu din județul R-Srăat, căci iată ce vedem publicat pe coperta revistei *Gazeta Sileanului*:

INVITAȚIUNE

«Persoanele doritoare d'ași schimba sîmînța—cîci ori-o sîmînță, după cîntăva anî trebuie reînălă la o lermă specială...—sunt stăuitor rugate s'îl face comediale...»

Ziarul nostru fiind ziarul bătrînului, căci d'ăia 'i se zice *Moș Teacă*, credem că e nimerit să reproducem invitația de mai sus.

Pleasant

Chilipirul meu din Slănic*

„Vin'o lună la Slănic,
„Nu te costă mai nimic:
„Cu er'o cițva polt, monger,
„Și dai ifos de hanker”.

Astfel înu scriea Brezeanu, știți, artistul eminent,
Chilipirul mă ncintase și am plecat f. f. urgent
Să cat umbră și răcoare sus pe Cerbu și pe Puș.
Am plecat să scap de soacră, de-al lui Iulie Sadu,
De biuroa, de plictiseală și de ploaia cu gindaci,
In sfârșit de creditorii, cruzi ca țigrii și posaci,
Cu consoarta și c'un cufăr am pornit... Ah, zi nefastă,
Cine-ar fi crezut vre-o dată să mă ntorc fără nevastă,
Fără cufăr, fără pungă...

Dar să spun cum s'a ntîmplat:

Cînd ajung aici, la Zimbru, cum era cum pe 'nserat,
Las nevasta în oțaz, mă mai scutur pe jacheta.
Mai îmi dreg nițel frezura și, daă fuga la ruletă, —
Să-mă mai treacă nițel vremea, și să mă respir nițel
Nu sosisem doar — ce dracu — să mă 'nfund într'un oțel!
Eu credeam ruleta aia că-i așa ca un loton,
Pierzi un leu ori două acolo și petreci d'un milion:
Și-am jucat... Sfinte Sisoe! într'un ezas am fost calic!
Nici un ban, nici o santimă, nici un pui de firfiric,
Nu mai mă-a rămas în puna garnisită frumuseț!
Vedeam stele verzi 'nainte-mi cînd pășii în spre oțel...
Îmi părea că într'o clipă Cerbu-o să se prăvălească
Și de viu, ca pe o muscă, namita să mă strivească!
Zimbru 'mi apărea în față groaznic ca un eșafod:
Era-o alb la clipă ca varul și 'n gilej aveam un nod,
Cînd gindeam c'o să dan ochii cu draguța mea nevastă
Și să-i anunț cumplita și teribila năpastă!
M'așteptam la tot, lezinuri, bocete, chiar să mă bută,
Să își facă 'ntreg tabietul de cucoană supărată;
Doar la ceea ce-mi văzură ochii nu mă așteptam!...
Nevestica mea iubită, ingerul ce adoram
În costumul Doamnei Eva, soața moșului Adam,
Bot în bot cu căpitunul d'artilerie Pompon,
Ala, știți, cu țacalie și cu mutră de craidon??

Socotiți că pedepsit-am pe Moș Teacă adulter!
După moda răsfnlata?.. N'aveam bani de revolver!
Și-apoi vream să fii mai groznic și mai crunt... Deci le-am zis
„basta”
Și-am plecat...

Direct răzburare... i-am lăsat pe cap nevasta!

Tarascon

POVESTIREA UNUI EMIGRANT

În Birlad a apărut un ziar „Femeea” care nu va fi periodic, căci este scos de 50 emigranți din grupul Bas Ami. În ultima pagină sunt fotografiile emigrantelor. Observăm, în treacăt, că o sumă din aceste martire zimbese și par foarte voioase, ceea ce ne se potrivește de loc cu cele ce spun jalni cul lor manifest:

„Sînt două luni de cînd primul și tristul convoi de pedestrii, carne din carnea noastră, trup din trupul nostru, s'a rupt din mijlocul nostru, lăsinu-ne în brațele disperării.”

Cum am spus, aceasta fu o simplă observație pasageră; scopul nostru este să trecem la pagina a patra a „Femeii” care e mai interesantă. În această pagină d. Herșcu sin Froim, emigrant rumun, povestește impresiile sale de drumet. Cităm, fără nici un comentariu, următorul delicios pasaj:

Acolo pe cîmp, apucîndu-ne noaptea, n'am uitat totuși să ne rugăm lui Dumnezeu. Am ales pe col mai bătrîn „moș Crăciun” așa l'am botezat noi, fiindcă avea barbă albă, ca el să fie „chazin” și am făcut „daviolin”. Să fi văzut dragă mamă, cu cîta fîcică ne-am rugat lui Dumnezeu. Pe cîmp, glasul nostru răsună așa de tare și se înalta par'el în sus de-a dreptul spre Dumnezeu, și se părea că plutește el în mijlocul nostru. Am zis «martir al Haim Azik sirmanul a zis «adiș» fiindcă a avut tocmă atunci «iurtă». Plîngea sirmanul Azik așa de tare că și se rupea inima. La fic-care cuvînt îl înăbușea plînsul.

Spunea „Isagdel, voiscedă”, și izbucni într'un plîns, de-abia a putut stîrși, la tofă ne era frică par'că și care do care își aducea aminte de ai lui, părinți și rude, ce fac și ce mai gîndesc. Dar cu toții l'am încurajat pe bietul Azik care tot zicea că a sjeuas să zică «adiș» în mijloc cîmpului...

Iar mai departe:

Multă lume fusă a rămas fără drumeți în găsdi și unii erau chiar furioși, întro altore o femeie se presintă la acel care ne a încurajat și i l'a făcut observație de ce nu îl a dat și un oaspete: Wus! ochi tul ni kin taksi, git mir oich a drumeți!...

Și, în sfîrșit, d. Herșcu, sin Froim încheie povestind cum emigranții și-au scos tilimurile:

De o dată Chaim Azik propuse o idee anume ca toți să ne rugăm lui Dumnezeu să spunem «Ilim» și în adevăr fic-care își scoase «tilimu» și începu încet în plîns a spune. Noaptea se lăsa încoțul cu încoțul și orășelul părea adormit. Nimeni nu îndrănea să întrebă dacă vom putea trece. De frică înghețase limba în gura noastră. Am trecut o noapte — dragă mamă — cum numai Dumnezeu știe. Ne era sufletul încărcat de o greutate nespusă; ne gîndeam chiar ce ce să ne punem capăt ziilor a doua zi cînd vom fi respinși. Oul spunea că aro sapon și frînghie, altul revolver, și își asemenea am preferat să mă aruc undeva în apă de cît să snfer rîșinea de a mă întoarce.

*După ce crea generală publicității acest celebru monolog, care, acum un an, a obținut un succes ne mai pomenit la Sia nicul din Moldova și pe care, anul acesta, îl dăm în primirea distinsului artist dramatic Montauréanu, ce a emigrat în localitate.

Emigrare ideală: emigrarea cămătarilor.

Sfat părintesc

Dăm următorul sfat otelierilor de pe la stațiunile balneare și climaterice:

E știut lucru ca puresii sînt niște mușafiri foarte neplăcuți pentru pasagerii cari au venit la otel noaptea să doarmă, iar nu să se uite la lună și să facă poezii.

Ori, nu-i clișu ca să scapi de aceste dihanii supărătoare cu nici o țacherlină.

Există însă un leac, un mijloc suveran pentru stîrpirea puresilor.

Recomandăm otelierilor să caute a-și procura o cantitate cit mai mare de păduchi de lemn și să-i presare cu profuziune prin toate odăile.

Garantăm că, în 24 de ore, pîcșonitele vor minca toți puresii, și ast-fel pasagerii vor putea dormi ca în sinul lui Abraham.

...Al dracului mai sîntem!

MOFTURI

La examenele particulare de la liceul B... din Capitală

Profesorul — Cînd a trăit Iliaștin?

Elevul (după vultă gîndire): cam prin veacul al VI.

Profesorul — Ce-a scris el?

Elevul (i se șoptește la ureche): Arta poetică.

Profesorul — Cui a fost adresată?

Elevul (i se șoptește la ureche): arta poetică?

Elevul (i se șoptește iar la ureche): lui Pîson.

Profesorul — Cine a fost Pîson?

Elevul (nu i se mai șoptește nimic): Un popor în Africa de Nord!

La acelaș liceu.
Profesorul — Cînd a domnit Cuza Vodă?

Elevul — După Dragoș... Vodă.

La băi:
D na A... către d-nu B...
Cine e dama asta pe care ai salutat-o?

D. B... pare a căuta un răspuns.

D na A... stărînd:

— E o femeie căreia-i se zice *Dam-nentu* or tu?

D. B... face iar.

— A, știu acum zise d-na A... o o femeie căreia cine va T zice *dumneasta* cînd se duce și tu cînd pleacă.

— Pentru ce Adam și Eva au fost gonii din Paradis? întrebă un profesor preot pe un elev al lui.

— Pentru că nu și-au plătit chiria, răspuse copilul.

Părinții fuseseră gonii în aceeași zi din casa unde locuiau, tocmai pentru că nu plătise chiria

Casă model

Costică și Nicu colindă Busteni ca să găsească o casă de închiriat.

În sfîrșit, descoperă una vacantă, casa unei țarance bătrîne.

— Ei babă, sînt puresi în paturii?

— E he! domnule, o fi fostă ră el, da pin' acu i-a mîncatără pă toți păduchii de lemn, dă n'a mai rămas nici picior dă puresi.

— I ? !

„A chichi imigrari“...

Si frumîntă „Adiverul“

Că am fi luați cu zorul

Și nu putem să triască

Noi în țară ruminească!

Mofturi șmile! Mofturi „nene“!

„Ubi dolse... ibi bene...“

Imigranții?... Ideal!

Ne-am întors pisti Priideal!

Prin urmări si triască.

Țara asta rominească:

„Șin' uainte, și 'napoi

„C'asa merge pi la noi!“

AUTENTICA

Într'una din zile, unul din oamenii noștri mari — fost ministru zice legenda — care ținea foarte mult la țigani din cauza inteligenței și spiritului lor viu, aflându-se la moșie, eșise să se plimbe prin curte cu nevasta, o femeie de o frumusețe răpitoare și cu cei doi copii al săi.

Dind peste un țigîn care lucra într'un colț, boerul nu scăpă ocazia de a intra în vorbă și îi zise :

— Mă țigane, tu de ce nu faci copii așa frumoși ca ăștia al mei ?

— Aui-leu, boiarule, cum să fac ? (Uitându-se spre cucoana.) Ia să'mi dai și mie calapodul d-tale, și-apoi să vezi ce prubă de danciu îți scot.

Boerul înghiți hipul, și legenda mai spune c'ar fi dat și un franc țiganului pentru inteligenta lui replică.

LOGIC...

— De ce *Aditor* bate cîmpul ?

— Dacă are de administrator pe *Cimpeșcu*...

-MOȘ TEACĂ- ÎN R-VILCEA-CĂLIMĂNEȘTI

FEERIE FRIGORIFERĂ

Cu 'n *Suhara*. *Chiriac* din *Lozana*.
Chiriac la *Calimănești*. A pîfî'o *Chiriac*!
Chiriac n'are pîngele. În *Ostrov*.

Cu 'n *Suhara*!

Uliu, ce căldură ! mai cald ca 'n capul unui poet decadent, mai cald ca 'n pîntecele... vadului, mai cald ca 'n... asta... ca 'n b.o... Doamne irtă-mă ! A plesnit trotuarul. Plesnese : o bifă brotaciilor din zăvoaie, peșterilor din *Olt* ! e-a plesnit bojeții ; plesnese băterile inimii și ale vestelor, dat fiind, că (seușăi cacofoניה) corpurile se dilată la căldură.

Chiriac din *Lozana*

În miezul unui nor de praf, ca Moise 'n muntele *Sinai*, ciugulindu-se 'n barbidole, o umbră învâpăiată aleargă spre gară. E el... E el !

— Cine e asta mai ? Întreb eu pe gardistul care punea într'un ocean de sudoare.

— Străin, Dom'riporter, apăi ăsta o ringușă *Chiriac*, edonul la *Nao Țigănu*, fada *Loznei* și idealul recursorilor viitoare, ce-o mai fi asta, sîracu.

Așa dar opea el, erea *Chiriac*, *Chiriac* dis-ăliciu, clovnul cîciului *Ediotenberg* sosit cu balonul în urbea natală.

— Măi *Nătăli*, mă adrează eu cort-

lignonariului meu care pleca spre *Canada*, *Chiriac* emigraază doja ?

— Ghițutoiții, mo !
Imi luă picioarele la spinoare și cu limba scosă afară de 4 coți, cum ar zice poetul *Carol Srob*, pornii spre gară, după el...

În fuga mea, căldura mi-a uscat limba și piangoalele mi-au rămas pe trotuarul fumegînd — o prevestire !

Chiriac la *Calimănești*

Unde merge ? asta 'mîi fu întrebarea. La casa de bilete nu se prezentase. Trenul spre *Calimănești* porni. Unde e ? a dispărut ? fără bilet ? *Chiriac* la băi ?

Dar spre marea mea surprindere, în același moment zîrește pe *Chiriac* agățat de dosul unui vagon de marfă, sistem de volaj cu care sîracu a ținut la severanța șefilor de tren, indignîți și stîrșind de la *Lozana* pînă aici.

Șterse-o lăcrimă, și încleștă pe coșul locomotivei, pornii la locul sinistrului.

— Pif, pif ! Pif, pif !...

— « *Jibla* 15 minute ! »

Sosisem.

A pîfî'o *Chiriac*

Cu merindea 'n protap (o coașă de miel fripă), două ouă roșii de la pașii și o porție de lipie) și cu sticla de turburel legată de coada juchetel, *Chiriac*, radios trece *Oltul* pe pedul umblător mai abitir ca gura d-lui.

Apa pîrce se infîoară de atîta mîndreie ; valurile taspumate se urolă năvalid în pod.

Chiu ! Vai ! bîlbîbie ! și *Chiriac*, două momente după acela, cu merinde cu tot plutește pe lăcușul apei, ca o fregată chineză spară 'n fund de ghiuleaua mamică. Asemenea unei lubenite murate, *Chiriac* eșuea matul.

Ajă salvat !

— « Se vede că s'a născut în *Lozana* Porcului, de are așa noroc » auzii pe povătușă de ris.

— « *Alz*, la căbeza ! își șootei el atunci în barbați năprilită pornind spre sat. Se înepăso, și luna strălucindă ca o batistă roșie data la spălat, îi lumina pașii palatitici.

Chiriac n'are pîngele

(prin fir telegrafic)

Calimănești.

Sînt orele 10 'n. Salonul hotelului tremura de zguduirile topăteiei. Lumea abundă.

Întrigat de strîmtoarea salonului, un ofițer exclamă :

« Pentru ce nu s'a gîndit statul să 'l facă mai încapător ? »

— « N'a presupus, bag seamă, să fie populat de atîți pașenți curanți, șoși pe tivul.

Care mai de care ! Bre ! bre ! Rîmnicul și-a trimis cșantilloanele de ambo sexe, pudrate, soliviste, etc : musculițe sbugătoare după lumină... electrică.

Privesc, și ext ziat exclamă :

« *Rome* ! *Iupica*. Ce-ți hrăni fondatiz se vede că sufoarea de mincărime la tîmp !

Dar... minune, extaz, fantasmagorie ! Ușă salonului se deschise, vapori alcoolici se respindese în sală, și... o mîgăoaie

stropită cu apă... de sapă, se iveau amestecându-se printre asmuții bostonieri.

Erea el... erea *Chiriac*, care după 3 ore de rătăcire, ajunsesse la ținta dorită.

Un rîs hohotie eutremură sala în cit mesterul *Hînche* cu întreaga orchestră erea să dorească peste spectatori.

Chiriac dădusează ca un inger de țerie, hipnotizat, pierdut în eterice sfere...

De o-dată pîngelele îi rămîna lipite de sacziți pe parchetului.

Poselele apoi. *Chiriac* purta pîngele de carlon...

Loța, care vegăne presedea la limpezirea tuturor lichidelor turburări ca și la limpezirea situațiilor turburătoare de ordine, interveni... Se face un tărăboi indescriptibil. Lumea ride...

« D-nul boer arestat, imi pare un cavaler de industrie.

Totuși dacă cineva l'ar lua pe a sa răspundere, cunosîndu-l imi spai minie ca Pîf al din pot, — dăoga loța.

— Îi faci eu să răspundere, garantez eu, îl cunosc eu... O bibliotecă... exclamă casierita lăudîndu-l cu eufuziune în brate.

Asigurările casieritei ne nspirîndu-i încredere, loța îl conduse... afară.

În *Ostrov*

Pe o bancă mucedă și solitară, fatalistul *Chiriac* plînge pe rîmele pîngelelor distrușe și a merindei naufragiate.

Lăcrimele lui amestecîndu-se cu vîrurile *Oltului*, le turbură.

Dintr'un boschet vecin, s'aude glasul rîgșuit al lăutarului :

„ *Chiriac*, n'are pîngele,
Chiriac, mamă ! »

Sînt orele 4 dimineață.

Epilog de M. Mirandea.

„MOȘ TEACA” ÎN CALAFAT

Să ne fie cu pardon, domnilor de la « *Moș Teacă*, » da adicăteia ce ? Calafatul nostru nu merita nîcîia atențiune din partea d-voastră ? Ce așa rar și întrucît vă ocupați de noi și dați preferință altor orașe ? Avem și noi Dom'le !

Moș Teacă nostru atîți țivilii cit și canozi de noi vă e rusine u, dînsii. Să vedeți ! să faceți așa de o acvarare și să vedeți !

Correspondent special pînă în cel de noi marî bîgăt în seamă oraș, vedem că trimeteți și pe noi parcă atîziis vorbărea, să pu ne bîgăti în seamă.

Iea faceți, cum zic de-o n'recarare, să ne bucurăm și noi, vîrșind la N-rele viitoare puși la nemurire ca de-al de Dom *Bimbirică*, Dom *Hălea*, Dom *Lunescu*, Dom... atîți și-atîți, — a-am și înțeles !

Apropo... Cînd trimeteți și correspondentul d-voastră special, — dar special să fie, — spuneți-i să dea cu vorba de mine...

Mephetofolea.

„MOȘ TEACĂ” IN CIM’U’UȘ

Lui Tutuc

Să-mi tot : adică frati-meu «ostagu» și eu la umbră sub pliu din grădina.

Și dacă spun asta nu vreau să mă laud. Nici atât mai puțin «ostagu», că el a venit până cam într’un fol de vîilegiatură.

Să-mi adică la umbră—nu la Gogu Florescu—și privim deservul lui Caran d’Ache din «le Journal» : *400 la umbră*.

Avem de toate : tutun, o baterie, dar ne lipsește ceva.... ne lipsește *Homatâ*. Homatâ e predestinat să dea loc la diferite revoluții, *întru cît* (corba lui Nea Costache) cîntă cu două fluere și în total cu trei țevi ; și de oare-ce ne-a cîntat nouă adică : lui Joh n, ostagului și mie, la Gote.

Dacă asta a supărat pe un ipostat (altă dată costumul milităresc) ; dacă a indispus pe.... francezii de la Central ; dacă a făcut pe Florian «bănuș—subțire» și croaia un spirit.... de Nisa, ce ne pasă nouă?! Ne-a-și sînchisat cînd faptul criminal ar fi făcut pe Marin Grecuana să se scurteză măcar c’un centimetru, pe Nien Moșoi și nu mă viziteze atîta *Caru* la «Cooș», pe atîtea să vorbească și să scrie bine limba românească, iar pe atîrda principala din cîntatul nostru să nu mai fie bolovani, gropi, case noi de doi metri înălțime (ce zici vere Pamf-lilie ?), pe muzicanți și muzicante să cînte cu ferestrele închise, pe Chekesu să nu mai umble în haine negre, și pe Niță (Școala No. 3) să se mai rădă....

Atunci vorba lui Ienăchiță Vălcărescu și a lui don Emil (50 bani conferință) și Radu Negru ar fi *rumina* (d’af lui O dîci) și Niță, Gabriel, Manole, Tachiță majori ; Iordache, Pitar ; inginerul n-er mai fi *berc*, N. Giroiță cu mustați ; Săche bălat frumos ; Gote în societatea antiafcoică ; Leon antisemit ; Galiceta cu nas grecesc și Costică Zlat. poet.

«Ostagu cu cotu și cu un pahar de mișmă mă scoate din ideile astă negre, mai negre ca o pivniță (trăiască nașu la Matache din piață).

După ce ne aruncăm gura pe pahare, ne aruncăm și ochii printre grățiile de la uciule grădini. Ce să vedem?! un om mic la... stat și într’un gheroc lung. Eu ca miop înșirîm pe ochi «să văd cine-l :»

Raport de zi : «Ionel Stelen în perdesul răposatului Crețulescu», vorbește cu Pligica (numai e junimist), îmbrăcat în mare dolu și cu părul zmul de durero că a murit «alu arab tîrguit mai

zilele trecute dăla nea Nicolae Andrițoi care a cutreerat Măcina, Mesopotamia, Egiptul și Vestul Apei Sirate. S’a isprăvit și băutura și tutunul și am pornit de sub pâr și de la umbră. Ne îndreptăm pași spre frații I. & C. Patrîșescu, vream să luăm cite-un rachiu cî s’a făcut ceasu 4 p. m., și e vremea mesii (8 p. m.).

Nu ne-a băgat nimeni în seamă. Gloată mare. Vasile galantu de la Barăție, G. G. Nanu, Susu Veterinaru, Mitică Florian, Tache Mirea cumpără iero negre prin cotizație : 50 grame pentru toți și pentru ai d’acasă. N-m-i nea Ionitâ avocatul ride și-și bea drojfoara.

Maria

„MOȘ TEACĂ” IN PITEȘTI

Epistola adresată d-lui Emil Trepteanu și scrisă în înțelesul tuturor Piteștenilor.

Încîntat de epigrama așî nostim titlulă ^[titlă] și spre culme cu *untura*^{o)} spiritului tău eră-

Tin s’arăt la ‘ntreg orașul care încă nu te știe Pin’ la care *treaptă* poate să ajungă o prostie:

Nu credem că veselia-ți să se schimbe în ^[turcare] Fiind că ‘n general *Bufoi* nu prea ‘ncercă ^[așa schimbare] și cum tu, de cînd venit-ai în oraș ai fost ^[și ești] Un *Bufo*, cu care titlu chiar adesea te min- ^[dresți] ; Am crezut că nu-l o crimă cînd voia spune ^[c’asă vînat] Pe *Trepteanu* inginerul sub o masă băut, ^[cîzuit] Cum, tîgăduiești?... Răspunde... Nu cum-va ^[zici că nu bel ?] Ha, Ha, Ha... Păi știe lumca toată, și de ^[ochii ei] Scapă cu gră... Cînd știe unii, pentru ce n’ar ^[ști și toți ?]

Haide, scoali-te de sub masă—gloată celor ^[idoi] După cum li zici că este, t-a privit destul... ^[De-acum] Du-te-acasă de te culcă și ca ‘nș-țitori pe ^[drum] Ții voi de... Dar nu—l’e altă-dată. Le o veni ^[rîndu și lor] Fii atent să nu te ‘mpiedici!... Umblă mai ^[încetșor !]

Caran Dache

o) A se vedea Epigrama din numărul trecut.

POȘTA REDACȚIEI

Vax. Pitești. — S’a oprit.

Em. P. Galați — Porocla e prea pornografică.

D. G. Șalina. — Nu vă cunoaștem nici pe d-v, nici pe nea Ione. Nu știm deci nici dacă d-v. meritați crezare, nici dacă nea Ione merita fărăbaca ce-l administraf.

I. V. Loco. — Aceste prime încercări nu merg.

Costache Sucitu. — Mai suciti-o altfel. **Gambet. Ploesti.** — Nu o putem publica de cit la această rubrică pentru ca să judece opinia publică :

Lui Georgescu Perspectiva

Îmi tot spune Lea Anica,

Ca Mitică n’are creeri;

Întrebat pe Vasiliu

Și mi-a spus că are... greeri.

Begandrag. Tulcea. — Nu o putem aprecia numai dintr-o singură corespondență. Mai trimete-ți și vom vedea.

CASA FONDATA LA ANUL 1850

PAPETERIE-LIBRARIA

ȘI CULORI FINE

LA PENIȚA DE SCRIS

BICIOVSKI

GALEA VICTORIEI 31 Piața Teatrului

Furnitură de cancelarie. — Articole de scris și de desenn. — Registre de comptabilitate. — Cărți de vizită etc. Culori fine pentru pictură. — Aquarele, Obiecte de pictură. — Lucrări de belle arte. — Tablouri etc.

St biliment de legătorie de Cărți

Strada Mihai-Vodă 3. — *Bucur ești*

Expozițiune permanentă de tablouri executate în țară.

Vaccinari și revaccinări

Cu vazăcîo animală proaspăt se fac de directorul Institutului Vaccinal al Statului, care are la sediul său, *peste mna, suntă mii vaccinați cu succes.*

Aplică Capsula *celuloidă* care apără pustula de ori ce infecțiune.

Chemări-acasă prin o carte poștală. **Soseanna Kiseled.** — Se eliberează și buietine pentru școala. Telefon...

TIPOGRAFIA „HELIADÉ”

București, Strada Clemeștei. 3

Efectuiază ori-ce fel de lucrări tipografice. Prețuri estine. — Primește în editură cărți didactice și de știință. — Condițiuni avantajoase pentru d-nii autori. Pentru tezele de drept și medicină se face mare reducție.

STANISLAS CIHOSKY

Avocat
Bulev. Pache No. 2.

D-rul G. D. FISCHER

Oculist

Str. Colțet No. 16

Dă consultații între orele 5—6
după amiază.

THEODOR MAROVICI

DENTIST

Strada Șirbey Vodă No. 30.

Dr. I. MENDONIDI

— 10, Strada Șinfi, 10 —

MIH. G. VALERIANU

Doctor în drept, Avocat

București

Str. Belvedere, 3.

AL. IONESCU

Frizer

Bulevardul Elisabeta, (în fața palatului Eforiei)

DROGUERIA ROMÂNĂ

Pentru mărirea afacerii, s'a mutat în CALEA VICTORIEI No. 97
Colț cu strada Fântâneli, Casele Dobricanu, alături de :

FARMACIA LA «BISERICA ALBĂ» a D-lui Dr. A. URBEANU

ROMULUS BOLINTINEANU

AVOCAT

Ploegii.

GRIGORE RADULESCU

AVOCAT AL BANKEI POPORULUI

Consultații de la 4—6 p. m.

5, Str. Poliției, 5.

Pelin și vin

Bere specială blondă și neagră

ESTIN ȘI BUNI

BERARIA COOPERATIVĂ

PIAȚA TEATRULUI ÎN FOȘTA COFETĂRIE FIALKOWSKY

ESTIN ȘI BUNI

Șuncă de Sinaia și Praga

Sandviciuri, unt, brinzetură

Vreți să mîncăți bine și cu puțin ban?

RESTAURANTUL MITICA GEORGESCU

este singurul care oferă aceste avantaje.

Clienții regulați au seara intrarea gratuită la reprezentațiile excelentei trupe de varetăți.

Adresa: Strada Cămpineanu, lângă Teatru

P. T.

Am onoare a vă informa, că în urma unei practice îndelungate; avînd peste 100.000 vaccinări și revaccinări în capitala Moldovei, m'am stabilit aici, în calitate de Director al Institutului Vaccinal al statului, și pregăt

Vaccinul animal necesar țării întregi

sunt deci în stare, a vaccina și revaccina cu limfă animală preparată zilnic, aplicînd capsule Celuloide cari apără pustulele vaccinale de orice infecțiuni, ca: Eristipel, Flegmon, inflamațiuni etc.

Vaccinez și direct de la vițel la brat cu toate regulile septicice. Fiecare copil are o dosă deosebită de vaccin, și o lanțetă specială, pentru a nu se transmite vre-o infecție.

Apelînd la încrederea D-voastră, vă rog să bine-voiți a face uz de serviciile ce vă ofer, asignîndu-vă că veți aprecia meritele unui specialist, autorizat și de înaltă Direcțiune a Serviciului Sanitar superior.

Cu stimă, PIERRE SOLOMON

Director. Inst. Vaccinogena al Statului, Alcea Kiseleff alături de Hago

FARMACIA

«LA BISERICA ALBĂ»

Dr. A. URBEANU

— BUCUREȘTI —

97, Calea Victoriei, 97

Casele Dobricanu (Căminuța Roșie)

LA MAGAZINUL

GRANCEA și STANESCU

CALEA VICTORIEI

Se găsesc: colonialele și delicatesele cele mai fine. Brinzetură excelentă.

Vin alb și roșu din țările cele mai renumite.

ANTICARIATUL

COFETARIA TANASESCU

Vis-à-vis de palatul Băilor Eforiei

2/332
Posează în orice moment prăjituri și cozonaci proaspeți, atât bomboanele cît și liqueurile cele mai fine.